

Ölüm Başlangıcı

– ACZ · 08 Kasım 2015

ayrılığın rengi hâzana değişince
kalbime keder saplanıyor
kuşların gidişini seyrediyorum
dâr bir akşamın koynuna sığınıp
beni sana müebbet mahkum eden
bir şarkının iç burkan nağmesinde
sevdanı düşünüyorum

mahpus yatağını
aşık acısını
sevmeli her şeyden önce

ayrılığın külfeti midir
içim de bir türlü bitmeyen bunca özlem
ki
katlanabilmek değil midir
karşılıksız da olsa aşkın erdemi

uzaklara dalıp sustukça
ağlamaklı oluyorum
dili tutuluyor bütün sevinçlerimin
uçurumun dibinde
kavuşmayı beklemek ne ki
boynu bükük
âl bir karanfili görünce
görünce yuvasından göçen bir güvercini
kuşanıp tepeden tırnağa bütün kimsesizliğimi

kederin göğsümü yırtan uğultusundan sonra
ince ince kırılıyor bütün yaşama hevesim
ölmeyi öğreniyorum kalbim sana çarparak
dinme ey vakit
zamanın çöküntüsü
korkunç bir tuzak oluyor ömrüme
dikiş payı kalmadan aramızda

düğüm üstüne düğüm b/ağlanıyor

ve anlıyorum ki

insan önce yüreğinden başlıyor ölmeye

16:47

şimdi/öylesine